

Kamala a csúcson

2024 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A demokraták is most jönnek rá, hogy Harrisnek tulajdonképpen nincs programja, vagy legalábbis nagyon hiányos.

Kamala Harris felért a csúcra: ellenfél nélkül szerezte meg a Demokrata Párt elnökjelöltségét. A világ józanabb fele legalábbis reméli, hogy innen tovább felfelé már nem vezet az útja. Alelnökként a Fehér Ház most is a

munkahelye, de nem az otthona: a másodheged?znek a washingtoni tengerészeti obszervatórium a mindenkori lakhelye. Amerikában a politikai elitb?l csak az elnök „jut fel” egy brooklyni szatócs szintjére, hogy elmondhassa: ugyanabban az épületben él, ahol dolgozik. Harrisnek ehhez meg kellene nyernie a novemberi választást is.

Különös az idei elnökválasztás. A demokratáknál valaha Barack Obama Hillary Clintonnal meccselt, Joe Biden meg Bernie Sandersszel. Most egységesen sorakozott fel Harris mögött az egész panoptikum, mint valami pogány áldásosztáson. A demokratáknak önmaguk szerint is szükségük van a színes b?r?ek, a n?k és a széls?baloldaliak szavazóira Donald Trump legy?zéséhez. Utóbbiak ugyan Hamász-párti zavargásokon adtak hangot a különvéleményüknek a demokrata pártkonvenció chicagói helyszínén, de a szavazólapot látva nem lesz majd nehéz döntést hozniuk. Ebben a választási évben Biden önmagával viaskodott, majd veszített. Trump pedig a bíróságokkal hadakozik, de a választásig legalábbis szinte bizonyosan nem fog veszíteni.

A demokraták is most jönnek rá, hogy Harrisnek tulajdonképpen nincs programja, vagy legalábbis nagyon hiányos. Ellentétben Trumpgal, aki húsz rövid pontba szedve, egyszer? emberek számára is követhet?en tömörítette, mit tesz, ha ismét hatalomra jut. De van-e szükség egyáltalán választási programra egy ilyen kiélezett helyzetben, amelyben a döntés szurkolói szinten, szimpátiaalapon születik meg? A lényegi kérdés ez: az illegális bevándorlók és a genderfluidok „woke-Amerikáját” akarod-e építeni, vagy visszatérnél a józan paraszti ész Amerikájához?

Korunk h?se Masha Gessen. A valaha szovjet zsidó Masha Gessen ma amerikaiként hasonlítja Izraelt a nációkhoz, nemét tekintve pedig genderfluid lett, aki elvárja, hogy az „?k” személyes névmással utaljunk rá. Mondani sem kell: rangos díjakat söpör be. Ma, az önmegvalósítás és a posztigazság korában Kamala Harrisnek tulajdonképpen másra sem lenne szüksége, mint 75 millió Masha Gessenre, mert azzal már választást lehet nyerni. Ennyien persze nincsenek. De az Egyesült Államokban már milliós nagyságrendet tesz ki a transznem?ek száma –nem unalom?z? szórakozás az intézményekben annak meghatározása, ki milyen mosdóba mehet ki –, tízmilliós nagyságrend? a homoszexuálisoké, és évente csak legálisan (!) annyian vándorolnak be, ahányan nálunk a Dunántúlon összesen élnek.

A fehér, heteroszexuális, felekezetéhez többé-kevésbé még kapcsolódó, ám anyagi javakban általában nem dúskáló vidéki ember meg néz, mint a moziban, és nem ismer rá a saját országára. Felteszi a kérdést, hol is van az ? helye a jöv? társadalmában. Az ilyen amerikaiakkal mi nem nagyon találkozunk. De Sarah Jessica Parker sem a Szex és New Yorkból, mert nem velük megy randira. Az ilyen amerikaiak megismeréséhez inkább J. D. Vance, Trump alelnöke magyarul is megjelent könyvét, a Vidéki balladát érdemes elolvasni (vagy megnézni annak filmváltozatát), mert Vance ebb?l az egyszer? háttérb?l származik. Jó választás volt az ezüstkanállal a szájában született Trump mellé.

Harris más közeg. Szülei els? generációs bevándorló egyetemi kutatók. Pályája most filmszer?en alakul. De egyel?re nem több egy realityszerepl?nél, aki nemrég bukkan el? f?nöke árnyékából. A legutóbbi demokrata elnökjelölt, akinek Harrishez hasonlóan az ölébe hullott ez a lehet?ség (Hubert Humphreynak hívták), nem tudott élni az alkalommal.

Sz?cs László - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

